

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 22 - 28 august 2010

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Pr. Ionuț: 0766/250.417

Noi cinstim, o, Maică a lui Dumnezeu, măreața ta ridicare la cer, unde, întovărită de cetele îngerești, te-ai ridicat în triumf, și de către Fiul tău ai fost așezată pe tronul cel mai înalt și strălucit, chiar la dreapta Lui. O, biruitoare măreață, din înaltul tău tron, aruncă o privire și asupra noastră; dezlipește inimile noastre de cele pământești, pentru ca să fim măriți în cer.

O, Fiica Tatălui veșnic, o, Marie, care, acum ești Regina cerului și a pământului, fă ca să simțim puterea ta și în folosul nostru, biruind pe dușmanii noștri sufletești și pe cei ai sfintei Biserici, pentru ca altceva să triumfe în noi și în afara noastră, decât credința Fiului tău.

O, Maica Cuvântului veșnic, pentru acea cerească înțelepciune, cu care ai fost înzestrată de către dumnezeiescul tău Fiu, dobândește tuturor creștinilor, precum și tuturor necredincioșilor, lumină ca să cunoască adevărurile Evangheliei și harul de a le urma cu statornicie.

Bucură-te, o, prea curată Mireasă a Spiritului Sfânt, care te-a înzestrat cu dragostea cea mai desăvârșită. O Marie, du-ne pe urmele tale fericite! Fecioară înțeleaptă, tu cunoști mizeriile noastre: puternică Regină, tu ne poți ajuta; Maică plină de iubire și de dragoste, fă-ne și pe noi vrednici de dragostea ta, pentru ca, urmând virtuțile tale și mai cu seamă arzătoarea ta iubire, să putem fi părtași de slava ta nepieritoare. Amin.

DONAȚII PENTRU PICTURA BISERICII

Suma necesară pentru pictura bisericii, doar a tavanului după modelul prezentat, este în valoare de **6.000 Euro**. Toți cei care pot să doneze sunt rugați să o facă în continuare. Pentru cei care au cunoștințe și pot să doneze sau sponsorizeze le punem la dispoziție următorul cont bancar:

Parohia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Sfântul Gheorghe

RO74 RNCB 0032 0464 8242 0001

BCR ORADEA

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Tuduce Olga** și **Molnar Livia** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim ca anul 2010 să vă aducă sănătate, fericire și bucurii.

Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Lucrătorii din vie

(...) Din punct de vedere trupesc, lucrătorii din vie erau în regulă, dar ei au distorsionat viața spirituală și au trăit-o după trup. Și astfel conștiința a fost suprimată. Ea exista, dar era acoperită. Și astfel se dovedește ceea ce s-a spus despre tânărul bogat: este greu pentru cineva care își pune încrederea în bogății să intre în Împărăția Cerurilor. Ochii sunt închiși, conștiința este întunecată. În exterior, el pare a fi într-o stare bună, dar în lăuntrul său conștiința îl chinuie neîncetat. Nici o speranță, nici o mângâiere. Și astfel ființa umană încearcă totul. Își spune: voi merge într-o stațiune, voi călători, îmi voi asigura tot confortul. Îmi voi aranja viața de familie, voi avea copii. Mă voi distra. Dar aici, în cel mai bun caz, va veni bătrânețea; în cel mai rău caz însă – boala. Când vin aceste zile critice, nimic nu poate aduce liniștea. Indiferent cât de multă frumusețe pământească sau cât de multe bunuri pământești avem – conștiința ne va chinui. Acest lucru îl exprimă parabola de astăzi. Lucrătorii l-au ucis chiar pe moștenitor pentru ca să nu renunțe la bucuriile viei. Dar tot au fost alungați din vie. Cum? Aceasta este ceea ce numim suferința conștiinței, pe care nimic nu o poate potoli. Suferință – suferință fără cale de ieșire.

Așadar Evanghelia de astăzi completează într-un fel Evanghelia de săptămâna trecută și ne spune: Fraților, aveți grijă ca acest lucru să nu se întâmple cu voi, ca frumusețea pământească în care trăim să nu se schimbe în această vie din parabolă! Pentru ce avem nevoie de această vie, de aceste vile, automobile, dacă inima noastră este sfâșiată? Să începem să trăim în conformitate cu Fericișii, și atunci inima noastră se va umple de pace, de iubire, de adierea paradisiului. Și cu această plinătate a inimii, vom intra în viața veșnică. Dar dacă nu ne înțelegem pe noi înșine, vom fi asemenea evreilor. Evreii l-au așteptat pe Mesia care, potrivit înțelegerii Talmudului, trebuia să fie conducătorul lumii și să îi supună pe toți evreilor. Și au așteptat un astfel de Mesia. Și când a apărut Cristos – care avea toate puterile: a liniștit marea, a săturat cinci mii de oameni cu cinci pâini și doi pești, și a vindecat boli – în înțelegerea lor, a acelor vremuri, ar fi fost imposibil să găsească un comandant mai bun pentru armata evreiască. Nu ar mai fi fost nevoie de provizii de hrană, de prim ajutor sau de spitale. Cristos putea să le facă pe toate. Și au așteptat... să vadă ce se va întâmpla mai departe.

Cristos s-a urcat pe un munte și pentru prima oară a început să vorbească în public: Fericiți cei săraci cu spiritul, fericiți cei ce plâng, fericiți cei blânzi, cei prizonieri (Matei 5,3-11). Evreii au așteptat putere; dar Cristos a vorbit despre sărăcie, blândețe, suferințe. Cu siguranță, evreii s-au întors împotriva Lui. Cristos vorbea despre ceva diferit de ceea ce așteptau ei – nu despre stăpânire. Dacă cineva ar merge pe urmele Lui? Ce s-ar întâmpla? Erau derutați. S-ar întâmpla exact lucru de care avem nevoie: ar fi pace în inimi, cu care este ușor să treci prin această viață și să nu te temi să intri în viața veșnică.